

Христос Воскресе-Ваистину Воскресе!

Никада много овог дивног поздрава браћо и сестре, поздрава који се у нашем народу слуша 40 дана од Васкрса до Спасовдана. И сваки пут када кажемо: „Христос Васкрсе“ одговоримо: „Ваистину Васкрсе“, ми прослављамо чудесни догађај који се десио када је Господ Христос Васкрсао из мртвих у трећи дан, пошто је три дана провео у гробу.

Васкрсење Христово браћо и сестре јесте темељ и основа целог Хришћанства, темељ и основ и видљивог и невидљивог света, темељ и основ живота људи и овде на земљи и вечнога живота у Царству Небескоме. Господ је Васкрсао у трећи дан као што је обећао својим Ученицима, и најављивао више пута да ће Он после страдања устати из мртвих. Нису Апостоли разумели тада Његове речи, није ни чудо што нису разумели, јер то је било до тада нешто нечувено и невиђено. Али Господ је испунио своје обећање, као и сва остала обећања која је испунио, дато у Јеванђељу своме, тако је и ово о своме Васкрсењу.

Догађај Васкрсења Господа Христа браћо и сестре, посведочен је многоструко у историји Цркве Божије за 2000 година. Сведоци тога чудесног догађаја били су најпре жене Мироносице, које су прве дошле на гроб Христов у трећи дан да га помажу по обичају Јеврејскоме, ненадајући се томе шта ће тамо затећи. А оне су затекле гроб празан и Анђела који је објавио да не траже живог међу мртвима, да је он Васкрсао да иду и да јаве Апостолима. То су први весници Васкрсења Христовог.

Онда Господ се јављао Апостолима, најпре Петру, онда осталим Апостолима, па Апостолима са Апостолом Томом, који није веровао да су видели Господа док он не опипа Његове ране. Онда јављао се многим другим лицима, једном на скупу од петстотина браће Господ се јавио, и јавио се не један дан или два дана него 40 дана, говорећи Ученицима својим о Царству Небескоме. Све до свога славнога Вазнесења. То знање да је Господ Васкрсао, Свети Апостоли су посведочили не само својим речима, јер они рекоше: „Оно што видесмо, што руке наше опипаше то и проповедамо“.

Али нису само тиме они уверавали свет, него и тиме што су животе своје положили за ту проповед о Васкрсењу Христовоме.

Сви Свети Апостоли пострадали су мученички од незнабожаца и Јевреја у то време, због проповеди Васкрслога Господа. Да Христос није био Васкрсао, ко би од људи имао те смелости и снаге и на крају ради чега, да због неке неистине коју Он говори и проповеда да положи живот свој, душу своју. А они су то учинили баш зато што су знали и опипали и уверили се да је Господ Васкрсао.

И не само Свети Апостоли, него многобројни Мученици у прва три века Хришћанства, и у осталим вековима Цркве Божије на земљи до дана данашњега, својим страдањем, својим мучеништвом показали су и сведочили о Васкрсењу Христовоме. Зато се сведок на Грчком језику и мученик назива истом речју „мартис“. И они су били не само мученици него и сведоци тога чудеснога догађаја.

Један од највећих међу њима који је највише пострадао и ако су сви животе положили, јесте данашњи Светитељ кога славимо и многи га славе као крсну славу, Свети Великомученик и Победоносац Георгије. Који беше млад, био је војсковођа у Римској војсци, био је чувен по својој храбрости, али је био још чувенији по својој вери у Господа Христа у Његово Васкрсење. Када је незнабожни цар Диоклецијан сазнао да има у војсци таквога који верује у Назарећанина, он је покушао да га од тога одврати. Наравно никаква обећања, никакви дарови нису успели да младога Георгија војсковођу од двадесет година, приволе да се одрекне Христа и да се поклони идолима незнабожачким.

Онда кад нису помогли дарови, обећања, цар је применио мучења најстрашнија, везали су га на точак који се окретао а испод точка на дасци били су побијени гвоздени клинци, који су раздирали његово тело при сваком том окрету точка. И много је пострадао и живот свој положио за Васкрслога Господа. А гле, ми га називамо Победоносцем.

Кога је он победио, и чиме је он победио? Победио је Римског

императора, цара који га је мучио. Како? Зато што цар није постигао свој циљ, а циљ је био не да убије Георгија, многе је он убио, него да Георгија одвоји од Христа, да се одрекне Христа, да га примора на то. Није успео! Зато је сваки губитник који не постигне циљ за који се бори. А Свети Георгије он се није борио, нити му је стало да остане у овом телесном земаљском животу, него да остане веран Господу Христу, да остане са Христом. И он је тај свој циљ постигао и зато је Победоносац, зато је победио. И многи, многи други који су за Христа страдали у ствари су и Мученици, и Победоносци јер су остали верни до смрти. А Господ је рекао у једном месту: „Буди веран до смрти, и даћу ти венац живота“.

Господ је дошао у овај свет, живео међу људима, учио људе, пострадао од људи, тога се сви сећамо пре неки дан на Велики петак. Али је и Вакрсао и Вазнео се све ради нас људи и ради нашега спасења, да би људима показао пут у овоме животу, како треба живети у овоме свету за онај живот у Царству Небескоме. Ето то су ти сведоци, то су ти Мученици браћо и сестре, сведоци чудесног догађаја Васкрсења Христовога, кога и ми славимо и поздрављамо се 40 дана са овим дивним и радосним поздравом: „Христос Васкрсе-Ваистину Васкрсе“.

Нека је срећна и Богом благословена слава Светог Великомученика Георгија свима који га данас славе као своју крсну славу, а и свима вама браћо и сестре који сте данас дошли у овај Божији храм, да се заједно Богу помолимо и прославимо Његово славно тридневна Васкрсење.

Амин.